

ب- نامزدهای بهترین فیلم نیمه‌بلند و بلند (جایزه شهید آوینی): هیئت داوران با توجه به تعداد محدود فیلم‌ها در بخش مستند بلند، دو بخش فیلم‌های نیمه‌بلند و بلند را به طور مشترک داوری کرده و آثار ذیل را به‌عنوان آثار نامزد دریافت جایزه این بخش معرفی کردند: ابراهام راهند (محمدعلی فارسی)، اتاق جنگ (مصطفی حریری)، پیروزی (حمید کوهپایه)، چه کسی ما را کشت؟ (محمدحسین جعفریان)، زمان به وقت موسیو سستون (محمود کریمی)، وقتی گنجشک‌ها جیغ می‌کشند (خلیل رشوی)

بخش مسابقه ملی هیئت داوری هشتمین جشنواره بین‌المللی فیلم مستند ایران «سینماحقیقت» متشکل از آقایان دکتر احمد ضابطی چهری، محمدرضا مقدسیان، دکتر حبیب احمدزاده، مصطفی زراق کریمی، سعید ابوطالب، امین حیدری فاروقی و محمد شیروانی، پس از بررسی ۱۸ فیلم منتخب هیئت انتخاب، فیلم‌های ذیل را به‌عنوان نامزدهای بخش «سابقه ملی» جشنواره انتخاب و اعلام کردند:

نامزدهای بهترین کارگردانی فیلم مستند کوتاه:

آشای غریب (مصطفی شهبان)، اینجا چراغی روشن است (کاظم حسینی)، داروی کشنده (امیر تاجیک)، قاشق (جلال ویسی)، لیر (محمدرضا حافظی)، مالکیه (محمدباقر شاهین)
نامزدهای بهترین کارگردانی فیلم مستند نیمه‌بلند:
آقای بیکار (علی همراز)، روی زمین زرمین (ماهان خمایی پور)، عروسک‌های داند (نوراضوانی)، فرات از رنگ (مریم سپهری)، میلا

نامزدهای بهترین کارگردانی فیلم مستند بلند:

آتلان (معین کریم‌الدینی)، ابراهام راهند (محمدعلی فارسی)، بختک (محمد کارت)، جایب برای زندگی (محسن استادعلی)، من می‌خوام شاه‌بشم (مهدی گنجی)
نامزدهای بهترین پژوهش:
ابراهام راهند (مهدی فارسی)، چنارستان (هادی آفریده)، خرابات (آرش اسحاقی)، سفر به آمادای (دکتر آریا شغانی پور)، سیاه چاله (مهدی چلاتی)، شش قرن و شش سال (مجتبی میرتهماسب)
نامزدهای بهترین تصویربرداری:
آتلان (محمد لطفیان)، اهالی خیابان یکطرفه (رضایتی‌موری)، حیات در گ‌های سرد (مهدی نورمحمدی و محمود منصوری)، سیاهان جنوب ایران (رضایتی‌موری)
نامزدهای بهترین صداپردازی:
آتلان (طاهر پیشواپی)، جایب برای زندگی (شاهین پور داداشی)،

نامزدهای بهترین نویسنده گفتار متن:
آقای بیکار (علی همراز)، اتاق جنگ (مصطفی حریری)، چنارستان (هادی آفریده)، عیار مشروطه (مسعود اعرابی)
نامزدهای بهترین فیلم (تهیه‌کننده):

ابراهام راهند (محمدعلی فارسی)، جایب برای زندگی (محسن استادعلی، نسرين عدی)، چنارستان (هادی آفریده)، حیات در رگ‌های سرد (فتح‌اله امیری)، شش قرن و شش سال (مجتبی میرتهماسب)

هیئت داوران بخش‌های مسابقه بین‌الملل، مستندشهر، صنایع دستی و هنرهای سنتی نامزدی اعلام نکردند.

ضمناً دو جایزه ویژه دبیر جشنواره هم در بخش‌های مسابقه ملی و جایزه شهید آوینی اهدا خواهد شد.

مراسم اختتامیه هشتمین دوره جشنواره بین‌المللی سینماحقیقت، از ساعت ۱۸ عصر یکشنبه ۱۶ آذر ۱۳۹۷ در تالار اندیشه حوزه هنری برگزار خواهد شد.

مجتبی میرتهماسب، کارگردان فیلم «شش قرن شش سال»

روایتی از اجرای موسیقی به فرمان عبدالقادر مراغه‌ای

مرتضی ده‌آبادی
مجتبی میرتهماسب کارگردان، پژوهشگر، نویسنده و مستندساز متولد ۱۳۵۰ در کرمان است که کار حرفه‌ای خود در عرصه سینما را از سال ۱۳۶۹ همزمان با ورود به دانشگاه آغاز کرد.

وی فارغ‌التحصیل رشته کارشناسی صنایع دستی از دانشگاه هنر تهران در سال ۱۳۷۴ است و نخستین فیلم مستند او با نام نشان از مجموعه کودکان سرزمین ایران در سال ۱۳۷۵ تولید شده است. میرتهماسب از آن زمان تاکنون حدود ۳۰ فیلم مستند را نویسنده و کارگردانی کرده است. عضو انجمن صنادیداران سینمای ایران از سال ۷۱، عضو انجمن مستندسازان سینمای ایران، عضو هیئت مدیره انجمن مستندسازان از مرداد ۸۴ تا مرداد ۸۹، رئیس هیئت مدیره انجمن مستندسازان از مرداد ۸۷ تا مرداد ۸۹ و رئیس انجمن مستندسازان و نماینده انجمن مستندسازان سینمای ایران در شورای عالی داوری خانه سینما از دیگر مسئولیت‌های این مستندساز است. مستندهای دیگری چون این فیلم نیست، بانوی گل سرخ، صدای دوم، رودخانه هنوز ماهی دارد و ساز مخالف از دیگر آثار مجتبی میرتهماسب است.

تازه‌ترین اثر

آخرین اثر مجتبی میرتهماسب فیلم «شش قرن شش سال» است که کارگردانی و تهیه‌کنندگی این اثر را بر عهده داشته است. این اثر تولید سال ۹۲ است و موضوع فیلم به این شرح است که گروهی موسیقیدان تالاشی را آغاز می‌کنند تا تصنیف‌های منسوب به عبدالقادر مراغه‌ای برجسته‌ترین موسیقیدان، نظریه پرداز، نویسنده و شاعر ۶۰۰ سال پیش را به استناد کتاب‌ها و رساله‌های کهن و از لابه‌لای تاریخ و فرهنگ ایران بازبایابی و بازخوانی کنند. این گروه پس از ۶ سال کناش، تلاش و تمرین موفق می‌شود آثاری که قرن‌ها پیش از ایران به ترکیه نقل مکان کرده بودند را برای نخستین بار ضبط و منتشر کند. در این فیلم پایه‌های این موسیقیدان‌ها شاهد کشف دوره‌ها ملودی‌ها، ریتم‌ها و فرم‌های فراموش شده موسیقی ایران خواهیم بود، آثاری ناشنیده که ریشه‌های موسیقی ایرانی را تا ۶ قرن به عقب می‌برد و عمیق‌تر می‌کند.

فیلم مستند «شش قرن شش سال» از معدود فیلم‌های مستند

را که آماده بود شنیدند و واکنش نشان دادند و ما هم مسلماً می‌خواستیم همه مراحل را در فیلم بگنجانیم. این شروع وصل من به ماجرا بود.

در حقیقت پروژه عبدالقادر شاید با این گروه از سال ۸۴ تا سال ۹۰ بود و من از سال ۸۶ تا ۹۲ که فیلم تمام شد، سعی کردم بگویم چرا این موضوع برایم مهم بود و روایتی از مسیر رشد این پروژه گفته باشم.

منظور دیگر هر دو فیلم هست که من را علاقه‌مند می‌کند، نخست این‌که چون درویشی شخصیتی خاص دارد، آدمی است که عمداً ترجیح می‌دهد دیده نشود. با وجود همه کارهایی هم که در زندگی‌اش کرده، کم دیده شده است. این فیلم یکی از متفکران موسیقی ما را که به زعم من عمداً یا سهواً به قدر کافی دیده نشده، معرفی می‌کند. دوم این‌که وجه دیگری از شخصیت همایون شجریان را باز می‌کند.

درویشی برای من شخصیت بسیار ارزشمند و تأثیرگذار است. چند ماه قبل در مراغه که شهر عبدالقادر است، فیلم را آنجا به نمایش گذاشتم و آن شب تبدیل به یک شب فرهنگی شد. مهم است که بدانید بعد از انتشار شوق نامه درویشی شش ماه زمان برد تا پرونده عبدالقادر را در یونسکو ثبت کنند. آن شب اعلام شد که عبدالقادر در سال ۲۰۱۴ به نام ایران ثبت شده است.

بازسازی شخصی وارد این پروژه شد

تصور می‌کنم دیده نشدن درویشی از غفلت ماست و یکی از چیزهایی که باعث شد باسرمایه شخصی وارد این پروژه شوم، همین بود. این‌که ما آنقدر غفلت می‌کنیم که چیزهایی دفن می‌شود. خوشحالم که این کار را انجام دادم که چیزهایی زیر خاک نرود و دیده شود.

درباره همایون هم باز انتخاب درویشی مهم بود. او در انتخاب آدم‌هایی که بتوانند به پروژه کمک کنند دانش و توانش را نشان داده است. این آدم‌ها مجری او نبودند بلکه ملحق شدند که هر کسی یک ستون از این پروژه را بنا کند و خوشحالم که خوب دیده شده و این شیوه در فیلم در آمده است. قرار نبوده در مونتاز ارزش کسی را کم یا زیاد کنیم. اتفاقاً یکی از مسیرهای بسیار پیچیده مونتاز من در فیلم این بود که بتوانم همه را با نقشی که داشتند نشان دهم. یعنی اگر کسی کمتر دیده شده احتمالاً نقش کمتری در گروه داشته است.

عکس: آرزو فتح‌آهلی

حضور

خسرو سینایی و فرهاد فدائیان از فیلمسازان پیشکسوت عرصه مستندسازی نیز از جمله افرادی بودند که حضورشان مایه دلگرمی فیلمسازان جوان می‌شود. فرهاد فدائیان برای تماشای مستند «صیادان مرداب و رشته کبری» ساخته محمدرضا غازی و مستند «کابه» ساخته کیوان محسنی همزمان سالن شماره یک سینما بسطین بود و خسرو سینایی به تماشای مستند «عده یک کودکی‌شاد» به کارگردانی پیوتر مورائوسکی و ریزار کازینسکی از کشور لهستان نشست و بعد از فیلم با کارگردان به گفتگو پرداخت. «عده یک کودکی‌شاد» درباره ۱۵ سال زندگی ۵ کودک لهستانی است که در سال ۱۹۹۷ به فرزند خواندگی دوزج امریکایی درمی‌آیند.

خارج از مسابقه

آقای خاص

امروز (شنبه) در بخش خارج از مسابقه جشنواره سینماحقیقت سه فیلم بر روی پرده سینماها خواهد رفت.

«آقای خاص» نام فیلمی به کارگردانی «مهدی برگ‌نیل» است که به زندگی «فیروز کریمی» مربی فوتبال تیم‌های ایران می‌پردازد. او توانست تیم پاس را دوبار در سال‌های ۷۰ و ۷۱ قهرمان لیگ دسته اول ایران کرده و در سال ۱۹۹۲ به مقام قهرمانی جام باشگاه‌های آسیا برساند.

«صبحانه با طعم مرگ» نیز نام دیگر فیلم این بخش به کارگردانی محمدعلی شجاعی است. داستان این مستند از سوی پدر یک خانواده روایت می‌شود که اعضای این خانواده در اثر ترورهای کور گروهک منافقین به شهادت رسیده‌اند و نیز، «زندان به جستجو» عنوان مستند دیگری است به کارگردانی «هنوجهر مشیری» که موضوع آن درباره استاد «صفی‌نژاد»، پدر قنات‌های ایران است.

خبر

آزادراه، بدون بلیت

برنامه نمایش فیلم‌های مستند «آزادراه» به کارگردانی محسن خان جهانی و «بدون بلیت» ساخته صبا قاسمی امروز شنبه تکرار می‌شود. این دو فیلم به جای مستند بلند عبدالقادر (سالم ابراهیمی از کشور الجزایر) و از ساعت ۱۶:۱۵ عصر امروز شنبه (۱۵ آذر)، در سالن شماره ۲ سینما فلسطین اکران عمومی خواهد شد. مستند ۹۶ دقیقه‌ای «عبدالقادر» هم در سانس ۱۸:۱۵ عصر شنبه در سینما سپیده روی پرده خواهد رفت. گفتنی است که مستند «آزادراه» به دلیل مشکل فنی بخش نشد و به همین منظور در جدول بخش مجدد قرار گرفت. علت تکرار مجدد «بدون بلیت» هم استقبال از این فیلم اعلام شده است.